

13. Про організацію доступу до відомостей персонально-довідкового обліку єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України : Наказ МВС від 29.11.2016 № 1256. URL: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0022-17>.

14. Про затвердження деяких нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів : Наказ МВС від 04.08.2018 № 656. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-18>.

15. Про затвердження Порядку електронної інформаційної взаємодії Міністерства цифрової трансформації України та Міністерства внутрішніх справ України» : Наказ МВС від 19 грудня 2019 року № 26/1057. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0069-20>.

16. Положення про відділ з питань запобігання корупції Головного сервісного центру МВС : Наказ Головного сервісного центру МВС від 27.04.2020 р. № 44. URL: https://hsc.gov.ua/wp-content/uploads/2021/02/2-Polozhennya-pro-viddil_compressed.pdf.

17. Мозговий О.О. Адміністративно-правові засади діяльності сервісних центрів МВС України: дис. ... к.ю.н.: 12.00.07. Київ, 2019. 222 с.

18. Рибінська А.П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності з надання сервісних послуг МВС України: дис. к.ю.н., 12.00.07. Київ, 2019. 199 с.

19. Циганов О.Г. Підходи щодо з'ясування сутності поліцейських послуг: вітчизняні реалії та зарубіжна практика. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2019. Вип. 1 (85). С. 186-193.

20. Про сервісні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України: проект Закону України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54676.

УДК 347:73

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2020.3-2.27>

ПРИВАРСЬКИЙ Ю.Ю.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРІСТЬ У КРАЇНАХ-ЧЛЕНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

LEGAL PRINCIPLES OF ADMINISTRATION OF VALUE ADDED TAX IN MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

Актуальність статті полягає в тому, що адміністрування податку на додану вартість – це інститут податкового права, який покликаний у кінцевому рахунку забезпечити ефективне надходження коштів від сплати вказаного податку до бюджетної системи нашої держави. Відтак, адміністрування податку на додану вартість покликане на забезпечення реалізації успішної податкової політики держави. В цьому контексті для вітчизняної податкової системи вкрай важливим є запозичення позитивного досвіду регламентації вказаного податку у країнах-членах ЄС. Вирішення вищевикладених питань є актуальним і дасть змогу хоча б частково стабілізувати складне становище податкової системи України. Зазначене й обумовлює актуальність дослідження. У статті аналізуються питання правових засад адміністрування податку на додану вартість у країнах-членах Європейського Союзу. Автором досліджено положення основних директив Європейського Союзу у сфері оподаткування цим податком, проаналізовано особливості встановлення ставок у окремих країнах, а також визначено досліджено питання електронного адміністрування ПДВ в країнах-членах Європейського Союзу. У статті встановлено, що механізм законодавчого закріплення ПДВ у розвинених країнах Європейського Союзу являє ілюстрацію оптимального поєднання фіскальної і стимулюючої функції податків. Незважаючи на значний розмір коштів, що поступають до бюджету через важелі ПДВ, він залишається одним з істотних стимулів, що провають вироб-

ничу активність. Незважаючи на істотний рівень гармонізації правил ПДВ в державах-членах Європейського Союзу, все ж на національному рівні уряди мають значні операційні та адміністративні можливості, використання яких призводить до ситуацій, в яких компанії, які функціонують на внутрішньому ринку, зіштовхуються з комплексними і не завжди узгодженими правилами щодо ПДВ в окремих державах-членах Європейського Союзу. В Європейському Союзі прийнято такі схеми адміністрування ПДВ, які дають змогу здійснювати точне нарахування і відшкодування цього податку на товари й послуги експортного призначення. Зроблено висновок, що ПДВ як непрямий податок є надзвичайно складним податком і з огляду обрахунку, і з огляду адміністрування, і з огляду сплати та відшкодування.

Ключові слова: податок на додану вартість, адміністрування ПДВ.

The relevance of the article is that the administration of value added tax is an institution of tax law, which is ultimately designed to ensure the effective flow of funds from the payment of this tax to the budget system of our state. Therefore, the administration of value added tax is designed to ensure the implementation of a successful tax policy of the state. In this context, it is extremely important for the domestic tax system to learn from the positive experience of regulating this tax in EU member states. The solution of the above issues is relevant and will allow at least partially stabilize the difficult situation of the tax system of Ukraine. This determines the relevance of the study. The article analyzes the legal framework for the administration of value added tax in the member states of the European Union. The author examines the provisions of the main directives of the European Union in the field of taxation of this tax, analyzes the peculiarities of setting rates in individual countries, as well as identifies the issue of electronic VAT administration in European Union member states. The article establishes that the mechanism of legislative consolidation of VAT in developed EU countries is an illustration of the optimal combination of fiscal and incentive functions of taxes. Despite the significant amount of funds coming to the budget through VAT levers, it remains one of the significant incentives that provoke production activity. Despite the significant level of harmonization of VAT rules in the European Union Member States, governments still have significant operational and administrative capacity at national level, the use of which leads to situations in which companies operating in the internal market face complex and not always harmonized rule, on VAT in individual European Union Member States. The European Union has adopted such VAT administration schemes that allow for the accurate calculation and reimbursement of this tax on goods and services for export purposes. It is concluded that VAT as an indirect tax is an extremely complex tax both in terms of calculation, and in terms of administration, and in terms of payment and reimbursement.

Key words: value added tax, VAT administration.

Постановка проблеми. Стратегічною метою нашої держави визначена активна участь у європейських інтеграційних процесах і в майбутньому – членство у Європейському Союзі. Приклад країн, які вступили в ЄС, свідчить про необхідність гармонізації національних законодавчих систем та забезпечення функціонування договірно-правової бази відносно з ЄС. Як свідчить досвід європейських країн, важливу роль в процесі інтеграції відіграє гармонізація податку на додану вартість. Проте часті зміни податкового законодавства і проблема адміністрування податків постають перед українськими підприємцями мало не щодня.

Саме адміністрування податку на додану вартість – це той інститут податкового права, який покликаний у кінцевому рахунку забезпечити ефективне надходження коштів від сплати вказаного податку до бюджетної системи нашої держави. Відтак, адміністрування податку на додану вартість покликане на забезпечення реалізації успішної податкової політики держави. В цьому контексті для вітчизняної податкової системи вкрай важливим є запозичення позитивного досвіду регламентації вказаного податку у країнах-членах ЄС. Вирішення вищевикладених питань є актуальним і дасть змогу хоча б частково стабілізувати складне становище податкової системи України. Зазначене й обумовлює актуальність дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням порівняльно-правового аналізу особливостей адміністрування податку на додану вартість в Україні та країнах-членах ЄС при-

свячували свої роботи широке коло науковців, серед яких: Е. С. Братушка, С. С. Васильчук, С. В. Візіренко, О. В. Войтків, С. С. Гринкевич, В. І. Довгалоук, М. В. Карасева, Б. Карпінський, А. Г. Коваленко, М. П. Кучерявенко, І. О. Луніна, В. М. Мельник, О. М. Паньків, Л. Ю. Сисоєва, Г. О. Сухих, О. Ю. Тімарцев, О. М. Чередниченко, Ю. Федчишина, С. О. Шевченко та ін. Однак, особливості вказаного інституту податкового права в контексті порівняльної характеристики податкової системи України та держав-учасниць Європейського Союзу потребують подальших наукових досліджень.

Метою статті є дослідження правових засад адміністрування податку на додану вартість у країнах-членах ЄС.

Виклад основного матеріалу. Податок на додану вартість займає одне з ключових місць у податкових системах більшості країн Європейського Союзу, який було введено в 1967 р., при цьому за рахунок цього податку передбачалось фінансувати загальний бюджет ЄС. Як відомо, ПДВ уперше з'явився у Франції в 1954 році як альтернатива податку з обороту і справляється практично в усіх країнах Західної Європи. Тому в подальшому введення його стало головною вимогою для всіх країн, які мали бажання стати членами в ЄС. Кожна країна сама встановлює ставки оподаткування, які коливаються в межах від 15 % (у Люксембурзі) до 25% (у Швеції та Данії).

У державах, які входять до Європейського Союзу, стандартну ставку встановлюють на рівні не менш, ніж 15%, проте також існують пільгові ставки ПДВ, які не повинні бути нижче 5%. Варто відзначити, що є ряд країн-членів, у яких існують винятки (ПДВ застосовують до окремих, специфічних груп товарів і послуг). Для деяких видів товарів і послуг також діє спеціальна знижена ставка ПДВ – 12%. Деякі країни ЄС контролюють спеціальні території, де ПДВ не справляють. Ставки ПДВ, які перевищують 20%, застосовують у Бельгії, Чехії, Іспанії, Латвії, Литві, Нідерландах (21%), Італії, Словенії (22%), Греції, Ірландії, Польщі, Португалії (23%), Румунії, Фінляндії (24%), Хорватії, Швеції (25%). Найвищу ставку – 27% – застосовують в Угорщині [1, с. 110]. Більшість зазначених країн змушені були підняти ставки ПДВ після кризи 2008 р., що обумовлено вимогами ЄС дотримуватися граничного рівня бюджетного дефіциту, а саме ПДВ є одним з тих податків, який здатний забезпечити надходження до бюджету навіть у період економічної депресії. Більш детально ставки ПДВ у державах-учасницях Європейського Союзу дослідимо у наступному розділі магістерського дослідження.

Європейський досвід свідчить про користь застосування диференційованих ставок ПДВ для окремих груп товарів. Запровадження таких ставок може мати як постійний характер (для окремих груп товарів, особливо соціального значення), так і тимчасовий (запроваджуються на певний період часу для окремих груп товарів як виключення). Механізм диференційованого справляння ПДВ забезпечує ефективну реалізацію не тільки фіскального, але і регуляторного потенціалу ПДВ, що є необхідним для України.

Ухилення від сплати ПДВ в ЄС суттєво пов'язано із численними пільгами зі сплати ПДВ, що нещодавно зросло через надання пільг окремих галузям (як-то ІТ сектор, літакобудування тощо). За даними Європейської комісії оцінені втрати від зловживань при сплаті ПДВ – а саме «карусельні зловживання» («carousel fraud») – становлять близько 10% від чистих надходжень від ПДВ в окремих країнах ЄС. Разом з тим, потрібно зауважити, що цей вид зловживань в ЄС передусім є пов'язаний із торгівлею між країнами ЄС через відсутність кордонів, і тому є особливим випадком. Разом з тим, ЄС не піднімає питання щодо заміни ПДВ іншим податком, оскільки ПДВ визнано ефективним способом забезпечувати бюджетні доходи. Так, Європейська комісія розпочала консультації із питання ПДВ з метою віднайти «можливі шляхи із збільшення узгодженості правил оподаткування ПДВ із існуванням єдиного ринку та посилення його спроможності як методу підвищення доходів із одночасним зниженням витрат на дотримання правил оподаткування». Нещодавні ініціативи стосуються поліпшення адміністрування ПДВ та упорядкування регулювання ПДВ в країнах-членах ЄС з метою забезпечити вищу ефективність цього податку і нижчі зловживання. В цілому, очікується, що результатом зміненої системи оподаткування податком на додану вартість стане запровадження чітких і простих правил з ПДВ [2, с. 219]. В цьому аспекті набуває дедалі більшого значення суттєвий автоматичний та швидкий обмін інформацією між податковими органами ЄС.

Незважаючи на негативні характеристики ПДВ та вищевикладене, країни-члени ЄС все ще активно застосовують даний непрямий податок. Європейський Союз створив ряд директив, що стосуються непрямого оподаткування (податку на додану вартість та акцизних зборів). Серед них: Директива Ради ЄС № 2006/112/ЄС від 28.11.2006 р. щодо спільної системи ПДВ; Директива Ради ЄС № 92/83/ЄЕС від 19.10.1992 р. щодо гармонізації структури акцизних зборів на спирт

та алкогольні напої; Директива Ради ЄС № 2011/64/ЄС від 21.06.2011 р. про структуру та ставки акцизного збору на тютюнові вироби; Директива Ради ЄС № 2003/96/ЄС від 27.10.2003 р. про реструктуризацію системи Співтовариства щодо оподаткування енергопродуктів та електроенергії.

У програмі уніфікації в межах ЄС проблеми ПДВ займають одне з цільних місць. Крім того, наявність законодавчого введення ПДВ в країні є обов'язковою умовою членства в цій організації, і не випадково. У ретроспективі, деякі провідні країни ЄС, наприклад, та ж Франція, до початку формування Загального ринку, відрізнялися широким використанням непрямих податків. І найбільш привабливим варіантом, що підходить для поступового зближення принципів оподаткування країн ЄС – а це розглядається як один із важливих завдань з початку інтеграційних процесів в Західній Європі – передбачався шлях формування єдиних основ непрямих оподаткування; стосовно податків на споживання найважливіша роль відводилась уніфікації використання ПДВ. За весь період західноєвропейської інтеграції уніфікація непрямих оподаткування і особливо ПДВ просунулась досить далеко. У більшості країн ЄС ПДВ відіграє сьогоденні роль єдиного податку на споживання; хоча в деяких країнах поки що збереглося його використання паралельно з податком на продаж (наприклад, Німеччині).

Процес узгодження податків з обороту в рамках ЄС, на основі ПДВ, який було запроваджено директивами 1967 року, вийшов на новий етап після прийняття Шостої Директиви (77/3888/ЄЕС) від 16 травня 1977 р. [3, с. 7], яка визначила основні елементи механізму адміністрування податку на додану вартість у країнах Європейського союзу. Вказана директива визначила для членів ЄС коло платників ПДВ, об'єкт та базу оподаткування, єдину систему нарахування ПДВ, порядок виникнення податкових зобов'язань, ставки податку та пільги по сплаті ПДВ.

Відповідно до статті 21 Шостої Директиви платниками ПДВ є особи, які здійснюють діяльність, що підлягає оподаткуванню, за винятком надання деяких послуг (реklamних, консультативних, юридичних, бухгалтерських, банківських, фінансових тощо), які надаються особами з інших держав-членів ЄС; особи, які отримують вказані послуги, якщо вони знаходяться в іншій державі-члені ЄС, ніж та особа, яка надає ці послуги; будь-яка особа, яка вказує податок на додану вартість у рахунку-фактурі; імпортери товарів.

Відповідно до ст. 2 Шостої Директиви, об'єктом оподаткування є здійснення платником податку поставок товарів та послуг в межах території країни, а також здійснення імпорту товарів. Поставкою товарів згідно зі ст. 5 Шостої Директиви вважається передача права розпорядження матеріальними активами, які можуть включати частку в нерухомому майні, права на використання майна (оренда), акції або інші капіталовкладення, які надають їх власникам право власності та розпорядження нерухомим майном чи його часткою [4, с. 148]. Наданням послуг, що підлягає оподаткуванню ПДВ, вважаються будь-які поставки, які неможна віднести до поставок товарів.

Перш за все, слід зазначити, що запровадження ПДВ в Україні було обумовлене переходом до ринкової економіки та прагненням нашої держави до інтеграції з країнами ЄС, однією з умов набуття членства в якому є наявність даного податку в податковій системі країни. На сьогодні ПДВ є основним непрямим податком у державах-членах ЄС. Крім того, фінансові надходження від ПДВ становлять одне з основних джерел формування бюджету ЄС, ПДВ є достатньо ефективним не лише з точки зору значущості для системи державних фінансів, а також з огляду на існуючі тенденції зростання масштабів глобалізації, міжнародної торгівлі, поглиблення економічної інтеграції різних країн.

Насамперед переваги ПДВ поряд з іншими типами податку з обороту є очевидними зі зростанням транскордонної торгівлі у Західній Європі. Так як в транскордонній торгівлі податок на споживання передбачає оподаткування імпорту, тоді як за експорту податок, сплачений експортером постачальникам, повинен відшкодуватися.

Однак це є практично неможливо за більшості систем непрямих оподаткування, оскільки вимагає точного визначення податкової складової вартості, що підлягає відшкодуванню, що дуже ускладнюється у зв'язку з ефектом каскаду.

Досліджуючи проблемні аспекти адміністрування податку на додану вартість в державах-учасниках ЄС, найперше, необхідно звернути увагу на електронну звітність, оскільки з метою спрощення механізму подання електронної звітності відповідно до ст. 213, 250, 263 Директиви Ради ЄС 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 р. [5, с. 53] за результатами дослідження економістів в державах-членах ЄС було встановлено, що автоматизація подання звітності може мати значний вплив на рівень адміністративних витрат.

Наприклад у Великобританії податок на додану вартість, що його було запроваджено в 1973 році, справляється з усіх товарів та послуг. В 2016 р. стандартна ставка ПДВ складає 20%,

ставку 5% встановлено на деякі харчові продукти і дитячі товари, ставку 0% – на дитячі харчі та одяг [6, с. 76–77].

Найбільш перспективним тут є досвід Бельгії, оскільки він є одним з кращих прикладів того, як можна знизити рівень адміністративних витрат у процесі подання і обробки податкових декларацій та перевірки правильності їх заповнення. Ключовими у зазначеному контексті є такі характеристики адміністрування ПДВ в Бельгії:

1) відсутня обов'язкова попередня реєстрація для подання податкових декларацій з ПДВ та надання додаткової інформації про внутрішньо європейські операції;

2) відсутня необхідність у спеціальному програмному забезпеченні. Платнику ПДВ необхідно мати лише доступ до Інтернет-мережі та стандартний браузер, який дозволить працювати на сайті Міністерства фінансів. Коли платник вперше заходить на сайт, він може в автоматичному режимі завантажити необхідне програмне забезпечення;

3) з метою забезпечення конфіденційності поданих через Інтернет декларацій відповідна інформація шифрується за допомогою засобів електронного підпису. Тому платники ПДВ мають отримати відповідні сертифікати від органу сертифікації або отримати електронний ID картридер;

4) істотною перевагою бельгійської системи є те, що необхідні дані для податкових органів щодо зобов'язань з ПДВ можуть бути або внесені вручну у необхідних формах, або завантажені в якості окремого файлу з облікового програмного забезпечення;

5) безпосередньо перед початком заповнення (надсилання) податкової декларації та подання іншої інформації за встановленою формою система здійснює певні спеціальні види перевірок, що забезпечує можливість подання лише тих декларацій та інших документів, як не мають аномалій;

6) у випадку правильного подання належної інформації система електронного підтвердження надсилає відповідне повідомлення платнику ПДВ [6, с. 33 – 34].

Механізм законодавчого закріплення ПДВ у розвинених країнах ЄС являє ілюстрацією оптимального поєднання фіскальної і стимулюючої функції податків. Незважаючи на значний розмір коштів, що поступають до бюджету через важелі ПДВ, він залишається одним з істотних стимулів, що провокують виробничу активність [7, с. 17].

Незважаючи на істотний рівень гармонізації правил ПДВ в державах-членах ЄС, все ж на національному рівні уряди мають значні операційні та адміністративні можливості, використання яких призводить до ситуацій, в яких компанії, які функціонують на внутрішньому ринку, зіштовхуються з комплексними і не завжди узгодженими правилами щодо ПДВ в окремих державах-членах ЄС.

Така ситуація, в свою чергу, негативно відображається на розвитку транскордонної торгівлі та обсягах прямих інвестицій у внутрішньому ринку відповідного інтеграційного об'єднання. Крім того, глобальна фінансова криза гостро поставила питання про необхідність перегляду загальноєвропейської системи ПДВ з метою підвищення її узгодженості з внутрішнім ринком та зростання фіскального потенціалу через вдосконалення ефективності і міцності, а також зменшення витрат на її утримання. ПДВ відіграє суттєву роль тому, що завдяки цьому податку реалізується основна мета інтеграції країн – забезпечення вільного переміщення товарів, послуг, праці й капіталу. В ЄС прийнято такі схеми адміністрування ПДВ, які дають змогу здійснювати точне нарахування і відшкодування цього податку на товари й послуги експортного призначення. Адаптація форм та механізму оподаткування до вимог життя відбувається частково методом проб і помилок, а частково – на основі наукового обґрунтування напрямків удосконалення податкової системи для забезпечення, насамперед, необхідних надходжень до бюджету. Податок на додану вартість і податок на прибуток займають провідне місце у бюджеті, (становлять разом у середньому понад 40% надходжень).

Висновки. Процес адміністрування податку на додану вартість є проблемним не лише в Україні, а також й в ЄС. Зокрема, ми зазначали про значний податковий розрив ПДВ в ЄС. Тому проблеми з адмініструванням ПДВ в ЄС є аналогічними проблемам, з якими стикаються держава і платники в Україні. Хоча основна відмінність може полягати лише в масштабах явища, а його економічна природа однакова: основна проблема, на якій зосереджено на теперішній час увага експертів щодо вдосконалення системи адміністрування ПДВ в ЄС, полягає як в оптимізації сфери дії ставок ПДВ, так і в тому, що поступово при оподаткуванні послуг, які є базою ПДВ, будуть запроваджуватися нові підходи і принципи оподаткування.

Досвід ЄС має стати прикладом для удосконалення на рівень законодавства тому, що саме тут проявляються найбільш наочно як всі переваги, так й недоліки ПДВ. Незважаючи на існу-

ючі недоліки, пов'язані саме з характерними властивостями ЄС (структура ринків, надзвичайно висока мобільність факторів виробництва, необхідність гармонізації податкових систем різних країн), питання про скасування ПДВ не піднімається. Разом з тим, ПДВ як непрямий податок є надзвичайно складним податком і з огляду обрахунку, і з огляду адміністрування, і з огляду сплати та відшкодування.

Список використаних джерел:

1. Мариненко Н. Ю., Івашко Г.-А. Особливості сплати ПДВ у країнах європейського союзу. *Соціально-економічні аспекти розвитку економіки* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих учених. 27-28 квітня 2017 року. Т. : ТНТУ, 2017. С. 109–111.
2. Слюсаренко В. Є., Філіп К. О. Особливості оподаткування податком на додану вартість та його економічна доцільність. *Науковий вісник Ужгородського університету. Сер.: Економіка*. 2014. Вип. 1. С. 218–222.
3. Кастан'єд Б. Загальні принципи податкової системи в Європі. Узагальнений огляд: препр. ПЕРІ-АС. К.: 2010. 13 с.
4. Греца С. М. Використання досвіду країн ЄС для вдосконалення адміністрування податку на додану вартість в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. С. 147–149.
5. Драгальчук Т. С., Прокопенко І. А. Європейські тенденції розвитку адміністрування ПДВ. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. 2017. № 1(2). С. 51–55.
6. Податкові системи зарубіжних країн / [Андрущенко Л. В., Варналій З. С., Прокопенко І. А., Тучак Т. В.] // Навчальний посібник НУДПС України. 2012. № 1. 127 с.
7. Дем'яненко М. Я. Проблеми адаптації податкової системи до умов агропромислового виробництва. *Економіка АПК*. 2008. № 2. С. 17–25 с.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2020.3-2.28>

ПРИПУТЕНЬ Д.С.

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ОБІГОМ ЦИВІЛЬНОЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ

STATE CONTROL TO TRAFFIC OF CIVIL FIRE WEAPONS IN UKRAINE

Зараз на розгляді у комітеті Верховної Ради України перебуває проєкт Закону України «Про обіг цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів до неї». Наукова стаття присвячена актуальній для України темі державного контролю за обігом цивільної вогнепальної зброї. Такий державний контроль необхідний задля безпеки всіх громадян України, оскільки збільшення кількості осіб, які будуть власниками цивільної вогнепальної зброї, збільшує ризик неправомірного її застосування. З іншого боку прийняття законодавчого акту забезпечить можливість реалізації державними органами заходів, спрямованих на дотримання норм права власниками цивільної вогнепальної зброї.

У роботі державний контроль розглядається як одна із функцій державного управління, сутність якої полягає у перевірці діяльності підконтрольних суб'єктів на відповідність законодавчим нормам. Враховуючи це та зміст понять «цивільна вогнепальна зброя» та «обіг зброї», визначений проєктом, нами сформульовано власне визначення «державний контроль за обігом цивільної вогнепальної зброї».

© ПРИПУТЕНЬ Д.С. – доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри загально-правових дисциплін (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)